

foregaaet paa dette Omraade siden 1904, gaar stadig i Retning af at gøre Bestemmelserne mildere og mildere. Imidlertid har jo den sidste Lov, der paa dette Omraade har været fremme, haft en noget særlig Karakter i denne Henseende, idet den væsentlig blev fremkaldt ved Krigsforholdene. Disse har indvirket paa Livsforsikringselskaberne paa en Maade, som efter vor Opfattelse gør det naturligt, at man i dette Øjeblik stiller sig velvilligt overfor Bestemmelser, som man maaske under andre Omstændigheder vilde kræve en nøjere Prøvelse af, et nærmere Grundlag for. Det Moment, som i den Henseende spiller en betydelig Rolle, er den almindelige Stigning, som har fundet Sted i Udgifterne paa alle Omraader, og som rammer Livsforsikringselskaberne særlig haardt, fordi de selvfølgelig ikke for deres løbende Forsikrings Vedkommende kan forhøje deres Præmier. De kan maaske paa andre Punkter have Fordel af den forandrede økonomiske Situation; jeg tænker her navnlig paa det højere Renteniveau, som man i det hele taget er kommet op paa, men det er dog et Moment, som kun efterhaanden kan komme til at gøre sig gældende, og som der derfor neppe kan regnes med til Udligning af de almindelige stigende Omkostninger navnlig i Driften, som man har maattet regne med i de forløbne Aar. Dertil kommer, at der har været en ekstraordinær stor Dødelighed gennem de Epidemier, der har hersket. Det er maaske et Punkt, som kunde gøre det naturligt at overveje, om i det hele taget det Grundlag, hvorpaa Livsforsikringen hviler, i denne Henseende er fuldkommen økonomisk tilfredsstillende. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa ved denne Lejlighed, fordi jeg i og for sig mener, at man maa kunne forsvare ved denne Revision ikke at tage dette mere fundamentale Spørgsmaal op. — Endelig er som det tredje Moment kommet den stærke Nedgang i Værdipapirer, som rammer en stor Del Institutioner, der har den Art Papirer, og som selvfølgelig ogsaa rammer Livsforsikringselskaberne og rammer dem haardt, selv om de hører til de Institutioner, der er mest begunstigede med Hensyn til Reglerne i den Henseende.

Naar man erkender, at der er Grund til at yde Livsforsikringselskaberne Lempelser under den forhaandenværende Situation, rejser der sig det Spørgsmaal, hvilken Vej der i den Henseende vil være den naturligste. Der kan man gaa den Vej at forelægge en Lejlighedslov, som tager Hensyn til disse Omstændigheder. Naturligvis kan man ogsaa gaa den Vej, som den højtærede

Indenrigsminister er gaaet: at fremsætte et Lovforslag, som i Almindelighed forandrer Loven, som altsaa skal have blivende Karakter, skal være det, hvorpaa Livsforsikringsvæsenet herhjemme for Fremtiden skal bygge. Vi er af den Opfattelse, at den Vej, som den højtærede Indenrigsminister har valgt, er i enhver Henseende den heldigste. Lejlighedslove er i sig selv ikke tiltalende, desuden kommer hertil det Moment, at en Revision af Livsforsikringsloven paa visse Punkter stadig har været stillet i Udsigt og forudsat, saaledes at det ogsaa af den Grund i og for sig er naturligt at gaa den Vej. Man kan imidlertid ikke se bort fra, at denne Vej ogsaa er den sværeste, den, som paa lægger det største Ansvar med Hensyn til de Bestemmelser, man i denne Henseende gaar til. Ved en ren Lejlighedslov vilde det ikke spille saa forfærdelig stor en Rolle, om man med enkelte Bestemmelser kommer noget for langt ud. Ganske anderledes stiller det sig, naar de Regler, der er Tale om at give, skal være dem, hvorpaa Livsforsikringsvæsenet skal hvile i Fremtiden. De skal jo da være af den Natur, at man kan have fuld Tillid til dem. Der mener jeg som de to ærede foregaaende Ordførere, at det vil være nødvendigt at underkaste dette Lovforslag en grundig Udvalgsbehandling og se paa de forskellige Hovedspørgsmaal. Blandt de Udtalelser, den første ærede Ordfører fremsatte, er der enkelte, jeg ganske kan slutte mig til. Jeg kan ganske slutte mig til Ændringen om, at Selskaberne maa have fælles Agenter. Det synes jeg er en meget rimelig og naturlig Ordning. I et lille Land, hvor man oven i Købet kan operere med forskellige Systemer, med Selskaber af forskellig Struktur: Andelselskaber, gensidige Selskaber og Aktieselskaber, hvor den ene kan vælge det ene, og den anden kan foretrække det andet, er en saa streng Regel som denne, at Selskaberne ikke maa have fælles Agenter, fuldkommen unaturlig, og jeg hilser det som et Fremskridt, at man kommer bort fra den. — Jeg kan ogsaa ganske slutte mig til det ærede Medlems Udtalelse om de første Paragraffer. Da man tidligere ikke har ment, at Aktieselskabsloven burde tage Forsikringselskaberne med, er det meget naturligt, at man nu faar disse Regler.

De tre Punkter, jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger til, refererer sig til de Spørgsmaal, som ogsaa den ærede første Ordfører, det ærede første Medlem for 2den Kreds (Kragh), omtalte. Det er Spørgsmaalet om Sikkerhedsfonden, Spørgsmaalet om de uafskrevne Erhvervsvesensomkostninger og